

leden Dag gav den højtærede Minister jo meget udførlige Oplysninger derom, men naturligvis var det hele, som Ministeren selv bemærkede, rent skønmæssigt, andet kan det ikke være. Det glæder mig af disse Oplysninger at se, at Udgiften bliver noget mindre, end der ofte har været Tale om, men selv de Beløb, som den højtærede Minister kom til, repræsenterer alligevel ganske betydelige Udgiftsforøgelser. Merudgiften ved Gennemførelsen af dette Lovforslag vil jo blive 734 000 Kr., altsaa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og deri er dog ikke medregnet Pensioner og lignende, saa Beløbet vil, som Ministeren selv gjorde opmærksom paa, blive noget forhøjet. Endelig er der de Konsekvenser af Lovforslaget, som jeg tidligere har omtalt, dette, at vi saa faar Krav om Statsansættelse først af Politifuldmægtige og dernæst af Kontorpersonalet baade paa Dommer- og Politikontorer, og det forekommer mig, at den højtærede Minister selv gennem sine Udtalelser forleden Dag ansporede til at sætte Kraft paa Kravet om at blive statsansat. Jeg vil dog haabe, at den højtærede Minister vil holde igen i den Retning; navnlig vilde jeg finde det ganske utilbørligt, om hele Kontorpersonalet paa Dommer- og Politikontorerne skulde statsansættes; der er endog Tale om Fogder paa Politikontorerne, men det skulde vi søge at undgaa længst muligt. Vi bør søge at begrænse Tallet af Embedsmænd her i Landet, det er vokset i en ret uhyggelig Grad, saa godt som hver eneste Samling forøger vi Embedsmændenes Antal, og i Forhold til Landets Størrelse er det et meget stort Maskineri.

I Princippet er Forslaget om Ansættelse af Dommerfuldmægtige berettiget; det er ikke i god Kontakt med vor Retspleje, at vi har privat ansatte Førstefuldmægtige, der ansættes eller konstitueres som Dommere. Rent teoretisk maa vi stærkt holde paa statsansatte Fuldmægtige, hvad jeg i og for sig ogsaa er Tilhænger af; men som jeg udtalte i Foraaret, er der mange Ting i det private Liv, som det kan være ønskeligt og behageligt at faa, og som det ogsaa kan være ret forsvarligt at anskaffe, naar man har Penge til det, men har man ikke det, maa man lade være. Vor finansielle Stilling er imidlertid en saadan — og de Tider, vi gaar i Møde, ser ikke lyse ud —, at jeg nok synes, at de finansielle Betæneligheder kan være lige saa berettigede nu som tidligere. Selv om den Opstilling, Ministeren er fremkommet med, tyder paa, at Lovforslagets Gennemførelse

ikke bliver saa kostbar, som mange har troet, kan det dog ikke være andet end, at der maa være Betæneligheder til Stede; man maa jo spare for at faa det hele til at løbe rundt ikke alene i den private Husholdning, men ogsaa i Statshusholdningen. Der trænges til Skattelettelse for at imødegaa de nedadgaaende Tider, og et Forslag som dette gaar ikke i den Retning. Jeg er, som sagt, taknemmelig for, at den højtærede Minister har imødekommet mit Ønske om at faa en Oversigt over de Udgifter, Lovforslaget vil medføre, det er altid rart at have noget at rette sig efter. Det er jo imidlertid ikke nærmere angivet, hvad der senere vil blive fastslaaet ved de Love, som følger efter, saa vi staa alligevel ret usikkert overfor den finansielle Rækkevidde.

I Foraaret bad jeg om at faa genindsat den Paragraf om Rets hjælp paa Dommerkontorerne, som blev forkastet i Folketinget. Det glædede mig at høre den højtærede Minister udtale Sympati for Tanken og at høre, at han, naar dette Lovforslag er vedtaget, agter at arbejde paa Gennemførelsen af et Lovforslag i nævnte Retning; saa kan vi naa det, der er ønsket fra vor Side i det andet høje Ting og da for Resten ogsaa her. Jeg vilde imidlertid have foretrukket, om den højtærede Minister havde fulgt min Henstilling; at formulere et Forslag, der kunde være kommet ind i Lovforslaget her, saa at en Bestemmelse derom kunde være vedtaget samtidig med Loven om Fuldmægtiges Statsansættelse. I saa Fald vidste vi, hvad vi fik, og det havde været lettere at opnaa dette i Forbindelse med nærværende Lovforslag, end naar det skal komme som et selvstændigt Lovforslag; derom er der for mig ikke Spor af Tvivl.

Tanken om den juridiske Værnepligt, som til en Tid syntes at faa en god Modtagelse fra alle Sider i denne Sal, er nu forladt, der nævnes ikke noget om den. Jeg saa gerne, at denne Tanke kom frem til Virkeliggørelse; det kan den ganske vist, men det havde været rart, om den var fremsat allerede her.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg henviser til mine Udtalelser ved Behandlingen i Foraaret. Skal vi løse Opgaven, tror jeg, Lovforslaget maa henvises til et Udvalg ligesom i Foraaret, men da var der, som Ministeren ogsaa gjorde opmærksom paa, ikke Tid til en indgaaende Behandling, og det blev derfor ikke fremmet. Paa et senere Tidspunkt vil